พระยามหามนตรีซึ่งนั่งกำกับมากับเรือกลไฟโสรวารอันเป็นต้นเหตุให้เรือสมเด็จพระนางเจ้าฯ จมลงชะรอยจะเกรงพระราชอาญาจึงบิดเบี่ยงไม่กราบทูลความจริง กลับกล่าวหาว่าเรือกลไฟปานมารุตแล่นแซงในระยะใกล้ประมาณ ๑๐ ศอกแล้วก็เบนหัวออกไป จึงทำให้เรือพระประเทียบสมเด็จพระนางเจ้าฯ เสียท้ายพุ่งเข้าปะทะหัวเรือโสรวารจนน้ำแตกเป็นละลอกกดหัวเรือให้จมคว่ำลงตนได้โดดน้ำลงไปช่วยสมเด็จพระเจ้าลูกเธอฯ โดยทันทีแต่เมื่อเชิญเสด็จขึ้นมาได้นั้นได้สิ้นพระชนม์เสียแล้ว

พระเจ้าน้องยาเธอกรมหลวงอดิศรอุดมเดชกราบบังคมทูลแย้งว่าเรือปานมารุตเล่นห่างจากเรือโสรวารกว่า ๑๐ ศอก และแล่นตรงตามแนวทางเรือโสรวารหนีตื้นเบนหัวออกมาจึงปะทะกับเรือพระประเทียบ

เมื่อต่างก็ซัดกันวุ่นวายดังนั้นจึงได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระราชวงศ์ที่ตามเสด็จในเรือพระที่นั่งลงไปสอบถามประจักษ์พยานจากผู้มาในขบวนและชาวบ้านให้รู้ข้อเท็จจริงพระราชวงศ์เสด็จแยกย้ายไปสอบถามตามพระบรมราชโองการแต่ยังมิทันได้ทราบความจริงก็ได้ทราบเรื่องว่าสมเด็จพระนางเจ้าฯ ทิวงคตด้วยจึงรีบนำความขึ้นกราบบังคมทูลพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวตกพระทัยตะลึงงันด้วยมิได้ทรงคาดคิดว่าสมเด็จพระปิยมเหสีเสด็จทิวงคตเมื่อเรือพระที่นั่งมาถึงทีเกิดเหตุพระราชวงศ์ก็ได้เสด็จมาเฝ้าฯ อยู่หลายพระองค์แม้จะมิได้ทอดพระเนตรเห็นสมเด็จพระนางเจ้าฯ เสด็จเฝ้าฯ ก็เข้าพระราชหฤทัยว่าคงจะทรงรันทดพระทัยอาลัยในสมเด็จพระเจ้าลูกเธอฯ อยู่จึงมิได้ขึ้นเฝ้าฯ แต่บัดนี้ได้ทราบเบื้องพระยุคลบาทถึงเหตุร้ายนั้นแล้วจึงทรงเศร้าสลดรันทดพระราชหฤทัยขึ้นเป็นทวีคูณแทบจะถึงสิ้นพระสติเอาทีเดียวประทับอึ้งตะลึงงันอยู่พักใหญ่ เมื่อรวบรวมพระสติได้ก็เสด็จพระราชดำเนินไปที่พระศพทรุดพระองค์ลงประทับที่ข้างพระวรกายเอื้อมพระหัตถ์แตะต้ององค์พระปิยมเหสีคล้ายกับจะเป็นการบอกให้สมเด็จพระนางเจ้าฯ ทรงทราบว่าขณะนี้พระองค์เสด็จมาประทับอยู่ข้างๆ แล้ว สมเด็จพระนางเจ้าฯ คงบรรทมนิ่งไม่ไหวติงพระวรกายแต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงรู้สึกว่าพระวรกายสมเด็จพระปิยมเหสียังอุ่นอยู่น่าจะมีโอกาสแก้ไขให้คืนพระสติได้ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าให้แพทย์หลวงเข้าถวายการแก้ไขเฉพาะพระพักต์อีกครั้งหนึ่ง และเมื่อได้ทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทว่าบรรดาข้าหลวงสมเด็จพระนางเจ้าฯ ที่จมน้ำลงไปนั้นชาวบ้านได้ช่วยขึ้นมาแล้วทำการปฐมพยาบาลแก้ไขตามวิธีการของชาวบ้านต่างก็ได้รอดชีวิตกันทุกรายจึงได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เบิกตัวชาวบ้านบริเวณวัดท่าสอนที่มีอาชีพงมทรายขายมีความชำนาญในการช่วยแก้ไขคนจมน้ำเข้าไปถวายการปฐมพยาบาลสมเด็จพระนางเจ้าฯ ด้วยทั้งแพทย์หลวงและชาวบ้านได้ช่วยกันถวายปฐมพยาบาลเฉพาะพระพักต์เป็นชั่วโมงๆ สมเด็จพระนางเจ้าสุนันทากุมารีรัตน์ก็หาฟื้นคืนพระองค์ไม่ทำให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเศร้าโศกโทมนัสในพระหฤทัยด้วยความเสียดายอาลัยรักเป็นที่สุด และเมื่อหมดโอกาสที่จะได้พระชนม์ชีพสมเด็จพระปิยมเหสีคืนมาอย่างแน่แท้แล้ว จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เชิญพระศพสมเด็จพระนางเจ้าฯ และสมเด็จพระเจ้าลูกเธอฯ กลับสู่พระนครต่อไป

กล่าวกันว่าเมื่อพบพระศพแล้วได้อัญเชิญพระศพขึ้นที่ท่าน้ำวัดท่าสอนเป็นการชั่วคราวก่อนอัญเชิญพระศพสู่พระบรมราชวังด้วยเหตุที่กู้พระศพขึ้นที่ท่าน้ำของวัดนี้เอง จึงได้เปลี่ยนชื่อวัดให้ว่า *"วัดกู้"* และชาวบ้านใกล้เรือนเคียงยังเรียกขานนามท่านใหม่ง่ายๆ ว่า "พระนางเรือล่ม" มาจนกระทั่งถึงทุกวันนี้

ในงานพระราชทานเพลิงศพสมเด็จพระนางเจ้าสุนันทากุมารีรัตน์พระบรมราชเทวีและสมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้ากรรณาภรณ์เพชรรัตน์ฯ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าฯ บริจาคพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์โดยจัดให้พิมพ์หนังสือขึ้นเพื่อแจกเป็นอนุสรณ์ พิมพ์ที่โรงพิมพ์หลวง ในพระบรมมหาราชวัง พิมพ์เสร็จสิ้นเมื่อวันที่ ๕ เดือน ๓ แรม ๔ ค่ำ ปีมะโรงโทศกศักราช ๑๒๔๒ หรือเมื่อ จ.ศ. ๑๒๔๒ (พ.ศ. ๒๔๒๓) จำนวนถึง ๑๐,๐๐๐ เล่มทีเดียว ถือว่าเป็นหนังสือที่พิมพ์แจกในงานศพครั้งแรกจึงเป็นต้นเหตุในการพิมพ์หนังสือแจกในงานศพมาจนถึงทุกวันนี้

โครงการไถ่ชีวิต โค - กระบือ

วัดกู้ เลขที่ 57 หมู่ 5 ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120
โทร. 086-5339171, 02-9633866

การบริจาค

การบริจาคร่วมสมทบเข้าโครงการไถ่ชีวิตโค-กระบือ สามารถดำเนินการได้ 3 วิธี คือ

วิธีที่ 1 บริจาคเป็นเงิน ตามกำลังศรัทธา
หรือบริจาคเป็นตัวๆ ละ 22,000.- บาท (สองหมื่นสองพันบาท)
โดยผู้บริจาคติดต่อบริจาคได้ที่
วัดกู้ เลขที่ 57 หมู่ 5 ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120
โทร. 086-5339171, 02-9633866

วิธีที่ 2 โอนเงินผ่านธนาคาร โอนเงินบริจาคได้ที่ ธนาคารธนชาติ
ชื่อบัญชี วัดกู้ (โค-กระบือ) สาขา ปากเกร็ด เลขที่บัญชี 232-2-51357-9

วิธีที่ 3 บริจาคเป็นโค-กระบือ ไม่จำกัด จำนวน โดยไปบริจาคได้ที่
วัดกู้ เลขที่ 57 หมู่ 5 ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120
โทร. 086-5339171, 02-9633866

เมื่อรับบริจาคโค-กระบือมาแล้ว ทางวัดจะนำมาพักฟื้นไว้ที่วัดกู้ชั่วคราว เสร็จแล้วจะนำไปบริจาคให้เกษตรกรต่อไป

สถานที่ติดต่อประสานงานโครงการฯ

วัดกู้ เลขที่ 57 หมู่ 5 ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120
โทร. 086-5339171, 02-9633866

คณะผู้ดำเนินงานโครงการฯ ขอให้การบริจาคของทุกๆ ท่านในครั้งนี้เป็นอานิสงส์แห่งการอภัยทานชีวิต ขอให้โคและกระบือทั้งหลายนี้ให้รอดพ้นจากความตายเฉพาะหน้าไปด้วยดี ปราศจาก ทุกข์ โศก โรค ภัยพิบัติ อุปัทวอันตรายทั้งปวงและเคราะห์ร้ายทั้งหลาย

ขอให้บุญกุศลที่คณะและท่านทั้งหลาย ได้ร่วมกันกระทำในครั้งนี้ จงดลบันดาลให้ท่านปราศจากทุกข์ โศก โรค ภัยพิบัติ อุปัทวอันตรายทั้งปวง และเคราะห์ร้ายทั้งหลายประสบแต่ความเจริญรุ่งเรืองด้วยลาภ ยศ สรรเสริญ สุข สงบเย็น สุขภาพแข็งแรงทั้งกายใจ รวมทั้งเป็นพลวปัจจัยนำส่งให้ท่านและครอบครัว มีสติ รู้ตัว มีปัญญารู้คิด มีปฏิภาณไหวพริบเฉียบแหลม ว่องไว พิจารณาเหตุแจ้งในสัจจะธรรมทุกประการเทอญ..

วัดกู้

เลขที่ 57 หมู่ 5 ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120
โทร. 086-5339171, 02-9633866

วัดกู้

วัดกู้ ตั้งอยู่เลขที่ ๕๗ ซอยสุขาประชาสรรค์ ๒ หมู่ที่ ๕ ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี สังกัดมหานิกาย ที่ดินที่ตั้งวัดมีดังนี้

๑. โฉนดที่ดิน เลขที่	๖๔๙๑	เนื้อที่	๑๗	ไร่	๓	งาน	๑๘	ตารางวา
๒. โฉนดที่ดิน เลขที่	๑๓๘๑๒	เนื้อที่	-	ไร่	๑	งาน	๑๒	ตารางวา
๓. โฉนดที่ดิน เลขที่	๑๕๔๔๗๙	เนื้อที่	-	ไร่	๒	งาน	๐๖	ตารางวา
๔. โฉนดที่ดิน เลขที่	๑๐๘๗๙	เนื้อที่	-	ไร่	๒	งาน	๕๒	ตารางวา
๕. โฉนดที่ดิน		เนื้อที่	๔	ไร่	-	งาน	-	ตารางวา
รวม พื้นที่ตั้งวัด		เนื้อที่	๒๕	ไร่	-	งาน	๘๘	ตารางวา

อาณาเขต ทิศเหนือ จด ที่เอกชน
ทิศใต้ จด ที่เอกชน
ทิศตะวันออก จด ถนนสาธารณะซอยสุขาประชาสรรค์ ๒
ทิศตะวันตก จด แม่น้ำเจ้าพระยา

วัดกู้ ตั้งอยู่ในพื้นที่ราบลุ่ม ห่างจากอำเภอปากเกร็ดไปทางด้านทิศเหนือ ๒.๕ กิโลเมตร การคมนาคมไปมาได้สะดวกทั้งทางบกและทางน้ำ ตั้งอยู่ที่ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี วัดนี้สร้างขึ้นในสมัยพระยาเจ่ง ซึ่งเป็นหัวหน้าครอบครัวมอญนำพวกมอญอพยพเข้ามาในแผ่นดินพระเจ้ากรุงธนบุรี ซึ่งถือว่าเป็นมอญที่เป็นบรรพชนของมอญ ชาวเกาะเกร็ด วัดนี้จึงถูกสร้างโดยศิลปะแบบมอญ ภายในวิหาร มีภาพเขียนฝาผนังที่เป็นศิลปะแบบมอญ เดิมชื่อวัด "ท่าสอน" ต่อมาเมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๒๓ เรือพระที่นั่งของสมเด็จพระนางเจ้าสุนันทากุมารีรัตน์พระบรมราชเทวี พระปิยมเหสีในรัชการที่ ๕ เกิดอุบัทวเหตุล่มลงบริเวณใกล้วัดท่าสอน ตำบลบางพูด จังหวัดนนทบุรี ในคราวเสด็จประพาสพระราชวังบางปะอินทางชลมารค และได้กู้เรือพระที่นั่งพร้อมพระศพพระนางเจ้าสุนันทากุมารีรัตน์พระบรมราชเทวี ขึ้นที่วัดท่าสอนเชิญพระศพมาไว้ที่วัดศาลาท่าน้ำเป็นการชั่วคราว จึงได้ขนานนามใหม่ว่า **"วัดกู้"** และภายในวัดยังมีศาลที่สร้างขึ้น เพื่อเป็นอนุสรณ์แก่สมเด็จพระนางเจ้าสุนันทากุมารีรัตน์พระบรมราชเทวี อีกด้วย ซึ่งปัจจุบันได้มีการบูรณปฏิสังขรณ์เป็นครั้งที่สามแล้ว...

สมเด็จพระนางเจ้าสุนันทากุมารีรัตน์พระบรมราชเทวีพระปิยเหสีในรัชกาลที่ ๕ และมีพระราชธิดาพระองค์หนึ่งคือ สมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้ากรรณาภรณ์เพชรรัตน์ อยู่ต่อมา สมเด็จพระนางเจ้าสุนันทากุมารีรัตน์พระบรมราชเทวีก็ทรงพระครรภ์อีกคำรบหนึ่ง เมื่อความทราบฝ่าละอองธุลีพระบาท พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระโสมนัสอย่างยิ่งดูเหมือนจะได้ทรงมีพระหฤทัยหวังอยู่ว่าครั้งนี้สมเด็จพระปิยมเหสีคงจะประสูติพระราชกุมาร เป็นพระราชโอรส

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงตระหนักในพระราชหฤทัยว่าสมเด็จพระนางเจ้าฯ โปรดความรื่นรมของพระราชวังบางปะอินมากเมื่อได้เสด็จฯ ไปประทับครั้งใดก็ทรงมีความชื่นบานสำราญพระราชหฤทัยยิ่ง ดังนั้นจึงทรงมีพระราชดำริที่จะเสด็จพระราชดำเนินแปรพระราชฐานไปประทับแรม ณ พระราชวังบางปะอินระยะหนึ่งและได้กำหนดวันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๒๓ เป็นวันเสด็จพระราชดำเนิน

เหมือนประหนึ่งจะทรงมีลางสังหรณ์พอใกล้วันเสด็จพระราชดำเนินสมเด็จพระนางเจ้าฯ ก็ทรงมีพระสุบินว่าพระองค์พร้อมด้วยสมเด็จพระเจ้าลูกเธอฯ ได้เสด็จไปยังสถานที่แห่งหนึ่งขณะทรงพระดำเนินข้ามพะสานสมเด็จพระเจ้าลูกเธอฯ บังเอิญพลาดพลัดตกลงไปในน้ำได้ทรงคว้าพระหัตถ์สมเด็จพระเจ้าลูกเธอฯ ไว้ได้ครั้งหนึ่งแต่แล้วก็ลื่นหลุดพระหัตถ์ไปอีกทรงไขว่าคว้าจนพระองค์เองตกน้ำไปด้วย ทรงหวั่นอยู่ในใจอยู่เหมือนกันว่าพระสุบินนี้จะเป็นลางร้ายใคร่ที่จะระงับการโดยเสด็จพระบรมราชสวามีไปบางปะอินอยู่เหมือนกันแต่เมื่อทรงพระดำริว่าการที่พระองค์ไม่เสด็จจะทำให้สมเด็จพระบรมราชสวามีเกิดความกังวลพระราชหฤทัย จึงตกลงพระทัยโดยเสด็จพระราชดำเนินทั้งๆ หวั่นพระราชหฤทัยในพระสุบินนั้นอยู่สมเด็จพระนางเจ้าฯ เคยเล่าความในพระสุบินให้พระเจ้าน้องเธอพระองค์เจ้าประดิษฐสารีและเจ้านายที่ใกล้ชิดฟัง พร้อมทั้งทรงมีพระราชดำรัสว่าแม้จะทรงหวั่นพระราชหฤทัยเพียงใดแต่ก็จะตามเสด็จไปตามพระราชประสงค์ ทรงหวังว่าพระบารมีของสมเด็จพระบรมราชสวามีย่อมจะคุ้มเกล้าพระองค์ให้แผ้วพ้นภัยภิบัติทั้งปวง

การเสด็จพระราชดำเนินแปรพระราชฐานจากกรุงเทพพระมหานครไปประทับแรม ณ พระราชวังบางปะอิน เมื่อ ๓๑ พฤษภาคม ๒๔๒๓ นั้น เป็นการเสด็จพระราชดำเนินโดยชลมารคทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระมเหสีทั้งสี่พระองค์ คือสมเด็จพระนางเจ้าสุนันทากุมารีรัตน์ พระนางเธอพระองค์เจ้าสว่างวัฒนา พระนางเธอพระองค์เจ้าเสาวภาผ่องศรี พระนางเธอพระองค์เจ้าสุขุมาลมารศรีเสด็จฯ โดยเรือพระประเทียบจูงด้วยเรือกลไฟ แต่ละพระองค์ทรงเรือพระประเทียบแยกกันองค์ละ ๑ ลำ พระราชโอรสพระราชธิดาในพระมเหสีองค์ใดก็โดยเสด็จในเรือพระชนนีพรั่งพร้อมด้วยพระพี่เลี้ยงและข้าหลวง มีพระตำรวจหลวง กรมวัง และเจ้าหน้าที่ต่างๆ ประจำอยู่ในเรือกลไฟที่ลากจูงพระประเทียบแต่ละลำนั้นพร้อมสรรพนอกจากเรือพระมเหสีก็มีเรือพระประเทียบอันเป็นเรือพระที่นั่งของพระบรมมไหยิกาเธอกรมสมเด็จพระสุดารัตนราชประยูรร่วมไปในขบวนด้วย

พระบรมมไหยิกาเธอกรมสมเด็จพระสุดารัตนราชประยูรนี้เดิมทรงมีพระนามว่าพระองค์เจ้าหญิงละม่อมเป็นพระราชธิดาในพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวเคยทรงทะนุบำรุงพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวมาตั้งแต่ทรงพระเยาว์ จึงทรงเคารพนับถือยกย่องให้เป็นเสมือนผู้ดูแลพระมเหสีและพระเจ้าลูกเธอตลอดจนราชวงศ์ฝ่ายในทั้งปวงเรือขบวนฝ่ายในเคลื่อนออกจากท่าราชวรดิฐตั้งแต่เวลา ๘ นาฬิกา ส่วนองค์พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวนั้นเสด็จฯ โดยเรือยนต์พระที่นั่ง "โสภณภควดี" ออกจากท่าราชวรดิฐ ภายหลังขบวนเรือฝ่ายในประมาณชั่วโมงเศษเนื่องจากต้องเสด็จออกให้ข้าทูลละอองธุลีพระบาทเฝ้าฯ ก่อนแล้วเสด็จฯ ไปถวายบังคมลาพระบรมอัฐิสมเด็จพระบูรพามหากษัตราธิราชและมนัสการลาพระพุทธมหามณีรัตนปฏิมากรแก้วมรกต อันเป็นพระราชประเพณีที่พระมาหากษัตริย์จะทรงปฏิบัติก่อนการเสด็จออกจากพระมหานคร

เมื่อขบวนเรือฝ่ายในแล่นมาถึงตำบลบางพูดบริเวณใกล้ๆ วัดกู้นั้นเรือพระที่นั่งพระนางเธอพระองค์เจ้าสว่างวัฒนา และพระโอรส สมเด็จเจ้าฟ้ามหาวชิรุณหิสซึ่งเป็นเรือมีฝีจักรเร็วได้แล่นล่วงหน้าไปก่อนแล้วคงมีขบวนเรือกลไฟจูงเรือพระประเทียบพระนางเธอพระองค์เจ้าสุขุมาลมารศรี แล่นออกหน้าไปตามแนวฝั่งแม่น้ำด้านตะวันออก เรือกลไฟโสรวาร จูงเรือพระประเทียบพระนางเธอพระองค์เจ้าเสาวภาผ่องศรี แล่นตามไปเป็นลำดับที่ ๒ ในแนวกันกับเรือลำแรกและเรือลำแรก และเรือกลไฟปานมารุตจูงเรือพระประเทียบ สมเด็จพระนางเจ้าสุนันทากุมารีรัตน์แล่นมาทางแนวฝั่งด้านตะวันออก (ฝั่งทางด้านท่าน้ำวัดท่าสอน) แต่มิใช่แนวเดียวกับสองขบวนที่กล่าวแล้วคงแล่นห่างออกไปทางแนวนอกส่วนเรือยอชจ์จูงเรือพระประเทียบ กรมสมเด็จพระสุดารัตน์ราชประยูรนั้นแยกไปแล่นตามแนวฝั่งด้านตะวันตกถ้าเรือแล่นอยู่ตามแนวและทิ้งระยะกันพอสมควรเหตุวิปโยคก็คงจะมิบังเกิดขึ้น แต่มิทราบว่าด้วยเหตุอันใดมาดลใจให้นายท้ายเรือปานมารุตเร่งความเร็วของเรือเล่นแซงเรือโสรวารขึ้นไปทางซ้ายฝ่ายนายท้ายเรือโสรวารก็เร่งความเร็วของตนแข่งกับเรือปานมารุตบ้างทั้งสองลำเล่นคู่คี่กันในระยะไม่ห่างกันกี่มากน้อยนักการเป็นไปเช่นนั้นไม่นานนักนายท้ายเรือโสรวารซึ่งนำเรือแล่นชิดฝั่งก็รู้สึกว่าใบพัดเรือของตนพัดถูกโคลนและทรายในท้องน้ำอันแสดงว่าแนวที่เรือตนวิ่งในขณะนั้นเป็นแนวน้ำตื้นก็เกรงว่าเรือจะเกยตื้น จึงรีบเบนหัวหลบหนีออกมาการหัวหัวเรือหนีตื้นอย่างรวดเร็วของเรือโสรวารทำให้เกิดปะทะกับเรือปานมุตเรือปานมารุตหักหนีแต่เรือประเทียบทรงของสมเด็จพระนางเจ้าฯ ซึ่งถูกลาดจูงด้วยความเร็วไม่อาจที่หักหนีได้ทันก็พุ่งเข้าปะทะเรือโสรวารแม้นายท้ายจะพยายามหักหลบแต่ถูกคลื่นอันเกิดจากเรือโสรวารนั้นก็กระท้อนซัดเข้าหัวเรือพระที่นั่งกดหัวพระที่นั่งจมลงทันที

ขณะเกิดเหตุสมเด็จพระนางเจ้าฯ ประทับอยู่ภายในเก๋งเรือพระที่นั่งพร้อมด้วยสมเด็จพระเจ้าลูกเธอฯ และคุณแก้วพระพี่เลี้ยงจึงถูกเรือคว่ำครอบไว้เจ้าหน้าที่ในขบวนหลายคนและแม้ชาวบ้านใกล้เคียงต่างก็จะเข้าช่วยเหลือแต่พระยามหามนตรีเจ้ากรมพระตำรวจหลวงซึ่งเป็นผู้อำนวยการขบวนเสด็จและโดยเสด็จมาในเรือกลไฟโสรวารนั้นได้สั่งห้ามเด็ดขาดมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดเข้าไปช่วยพระตำรวจหลวงผู้เคร่งครัดต่อกฎมณเฑียรบาลผู้นั้นชักดาบประกาศก้องว่าบุรุษใดเข้าถูกต้ององค์พระมเหสีเป็นการละเมิดกฎมณเฑียรบาลต้องมีโทษถึงหัวขาด ฉะนั้นจึงมิได้มีผู้ใดกล้าเข้าช่วยคงช่วยแต่เฉพาะบรรดาข้าหลวงที่หลุดออกมาจากเรือพระประเทียบกระเสือกกระสนอยู่ในสายน้ำบ้างและแม้ที่ว่ายน้ำไม่เป็นกำลังจมไปก็ได้ช่วยกันขึ้นมาแล้วทำการแก้ไขมิได้เป็นอันตรายถึงชีวิตแม้สักคน

สมเด็จพระนางเจ้าฯ สมเด็จพระเจ้าลูกเธอฯ และคุณแก้วพระพี่เลี้ยงนั้นถ้าได้ช่วยทันท่วงทีก็คงจะมิเป็นอันตรายแต่นี่ไม่อาจช่วยได้คงปล่อยให้พระยามหามนตรีดำเนินการช่วยอย่างโอ้เอ้ล่าช้า เช่นต้องเรียกเรือพายของราษฎรเข้ามารับตนที่เรือโสรวารแล้วก็พายไปที่เรือพระประเทียบเพื่อบัญชาการให้ช่วยกันหงายเรือขึ้นแน่ละกว่าจะหงายเรือขึ้นก็เป็นเวลานานจนไม่มีมนุษย์ผู้ใดจะกลั้นใจอยู่ได้เสียแล้ว จึงปรากฏว่าเมื่อหงายเรือขึ้นนั้น สมเด็จพระนางเจ้าฯ สิ้นพระชนม์เสียแล้วคุณแก้วพระพี่เลี้ยงก็เช่นกัน ส่วนสมเด็จพระเจ้าลูกเธอฯ หามิได้มีอยู่ในเก๋งเรือนั้นไม่จึงต้องดำน้ำหากันเป็นโกลาหลอีกพักใหญ่ผู้ที่สามารถดำน้ำลงไปควานหาจนได้องค์สมเด็จพระเจ้าลูกเธอฯ นั้นเป็นหนุ่มฉกรรจ์ข้าในพระองค์ของพระองค์เจ้าเทวัญอุไทยวงศ์ แต่สมเด็จพระเจ้าลูกเธอฯ นั้นได้สิ้นพระชนม์เสียแล้วเช่นเดียวกัน

เจ้าหน้าที่จึงได้กู้เรือและได้เชิญพระศพสมเด็จพระนางเจ้าฯ และสมเด็จพระเจ้าลูกเธอฯ ขึ้นไปบนริมฝั่งท่าน้ำและพร้อมกันนั้นหมื่นทิพเสนาปลัดกรมพระตำรวจหลวงและหมื่นจงรักษาองค์ปลัดวังซ้ายก็รีบนำเรือกลไฟล่องกลับลงไปดังพบเรือขบวนเสด็จพระราชดำเนินได้พบเรือพระที่นั่งโสภณภควดีกำลังแล่นมาถึงบางตลาดจวนจะเข้าปากเกร็ดจึงเข้าไปเฝ้าฯ กราบบังคมทูลให้ทรงทราบแต่เพียงว่าเกิดอุปัทวเหตุเรือล่มสมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้ากรรณาภรณ์เพชรรัตน์สิ้นพระชนม์เท่านั้น ทั้งนี้จะเป็นเพราะประสงค์ที่จะอำพรางการทิวงคตของสมเด็จพระนางเจ้าฯ ไว้หรือเพราะยังไม่แน่ใจว่าจะทิวงคตหาทราบไม่

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงทราบข่าวด้วยความสลดรันทดพระราชหฤทัยอย่างยิ่งมีพระบรมราชโองการให้เร่งเรือพระที่นั่งขึ้นไปยังที่เกิดเหตุโดยทันที เมื่อเรือพระที่นั่งถึงบางพูดสถานที่เกิดเหตุเมื่อเวลาประมาณ ๑๑ นาฬิกา โปรดเกล้าฯ ให้พระเจ้าน้องยาเธอกรมหลวงอดิศรอุดมเดช ซึ่งเสด็จมากับเรือกลไฟปานมารุตและพระยามหามนตรีขึ้นไปเฝ้าฯ บนเรือพระที่นั่งมีพระราชกระแสสอบถามถึงสาเหตุที่เกิดขึ้นด้วยพระองค์เอง